



# KÔLVEN

KLUBBTIDNING FÖR HAMMARÖ MC-VETERANER 2021 2

## Fikakvällar på onsdagar hädanefter

Äntligen kan vi samlas för våra gemensamma fikakvällar igen.

Nytt är att vi i fortsättningen kommer att samlas på ONSDAGAR klockan 1800, samma plats, Runes övervåning, Gjuterigatan 9, Karlstad.

OBS! FÖRSTA FIKADAGEN ÄR ONSDAGEN DEN 6 OKTOBER KLOCKAN 1700.

Vår Kaffepetter Bosse Magnusson hälsar alla välkomna. Vi förutsätter att alla håller rimligt avstånd och är vaccinerade.

## Inbjudan till Hammarö MC-veteraners höstmöte 2021.

Tid: Onsdagen 3 november kl 1700.  
Plats: Gjuterigatan 9, 2:a våningen.  
Förtäring: Kaffe och smörgåstårta.



## Lucia

Firar vi på  
Gjuterigatan 9  
onsdagen  
15 december kl  
1800

# Vi kan sakta börja pusta ut.

Det ser ut som om man kan våga hoppas att samhällssituationen sakteliga kan börja återgå till det normala som det var innan pandemien. Olika restriktioner avvecklas efterhand och man kan samlas i grupper och röra sig mer obehindrat i offentliga miljöer.

För föreningens del innebär detta att vi kan träffas inomhus för fikakvällar och mötesverksamhet. Vi kommer att ha ett höstmöte nu i en nära framtid och då planera för nästa år med ett årsmöte i ordinarie form, marknaden och förstås vårt rally Hammarösvängen.

Nu har vi faktiskt så långt möjligt hållit liv i varannansdagsturerna och det har t o m blivit någon helgtur. Vi får satsa på att genomföra rallyt Hammarösvängen igen efter två års uppehåll.

Jag reste med bil genom Tyskland i slutet av september och det var inga problem vid färjor eller gränspassager bara

man hade med sig ett vaccinationsintyg, vilket även äskades vid en del hotell. I Tyskland förväntades man bära andningsskydd i tätare folksamlingar, i butiker, hotellvestibuler eller när man gick in på restauranger tills dess man satt sig ner vid sitt bord. Rutinmässigt och allmängiltigt och kändes helt naturligt.

Nu ska vi förstås minnas att pandemin i sig inte plötsligt försvinner bara för att man lättar på restriktionerna. Försiktighet och god handhygien är fortfarande ledord!

De flesta i de årskullar som utgör medlemskadern i HMCV får väl antagas vara vaccinerade fullt ut vid det här laget. Att tänka på när vi nu ska börja träffas igen.

*Lars-Eric Sundin, ordförande.*

[hammaromc.se](http://hammaromc.se)



*Det var faktiskt flera i Karlstads Motorcykelklubb och kretsarna runtomkring som började tävla i road racing runt 1970. Är då icke detta Rune Johansson som verkar startklar? Bild: Stig Berglund.*



# Husqvarnarallyt 2021.



*Anders Nermark, Lennart Lindberg och Ulf Johansson på årets Husqvarnarally.*

Lördag 28 augusti genomfördes årets upplaga av märkesrallyt för sverigetillverkade Husqvarna motorcyklar och mopeder med årsmodellerna från 1903 till 1987 eller andra fabrikat med Husqvarna motorer.

Det är i år 24:e gången rallyt genomförs. Motorcyklar kör en runda på ca åtta mil, mopeder ca fem mil. Rallyt är uppbyggt på ungefär samma sätt som Hammarösvängen. Man kör banan runt och svarar på frågor vid kontrollerna längs vägen.

Tre av HMCV:s medlemmar deltog i år. Det var omkring 100 cyklar som körde banan runt i delvis ösregn. Men det är ju bara bra, kyler motorerna bättre. Start och mål som sig bör vid Husqvarna museum. Museet finns i en äldre del av Husqvarna vapenfabrik och öppnade 1982.

I museet visas nästan fyra sekler av Husqvarnas historia, från muskötillverkning för armén på 1600-talet till dagens produktion. Museet är väl värt ett besök.



*Det blev Anders Nermark som tog hem 1:a pris i Husqvarnarallyt denna gång.*





Det kan ibland vara lite blandade årgångar på maskinerna när vi är ute och åker. På onsdagsturen den 9 juni som gick till Kråkans Bil & MC på Kanikenäset höll Lennart och Anders stilen från förr.



Onsdag 19 september gjorde vi ett besök hos Ingemar Liljegren i Blombacka. Han har sedan 60-talets slut fått ihop ett 70-tal cyklar i sin samling. Han är inte inriktad på något specifikt märke men säger sig möjligen känna lite extra för Zündapp.

På frågan vad som fick honom att ägna sig åt detta svarar han:

-Värmländsk stöllighet, drar man på gammalt skrot betraktas man väl som lite stöllig.

Det är för väl att det finns sådana människor.



# Gjort 2021



Årsmötet 2021 fick ske i samma begränsade form som 2020, nu åtminstone vid något sånär rätt årstid. Den märkliga proceduren med protokoll i förhand etc hoppas vi slippa i fortsättningen.



Christian André som blev medlem 2020 var med på premiärturen 1 maj. Vi körde då till Bjurbäckens sluss vid Bergslagskanalen där vi grillade korv.



6 juni körde vi traditionsenligt till Värmskog för att äta räksmörgås. Ulf Johanssons 250cc NV från 1928 väckte en del uppmärksamhet.



Onsdagsturen 20 juli åkte vi en sväng till Mörudden och drack kaffe. Bosse Berglind drabbades av lite tändstiftsstrul, men det hör väl till tvåtaktare.



Det börjar komma igång lite träffar efter det pandemiska uppehållet. 28 augusti var det dags för motorträffen i Björneborgsparken. Bosse och Rune fanns på plats.



En handfull av våra medlemmar bevisade både MCHK:s Stockholmsrally och Rosslagssvängen helgen 4 september.



*Karlstad Motorcykelklubbs klubbhus vid Råtorpsgläntan. Jag blev medlem 1967.*

## Medan motorn kallnar

1969. 18 år. Hade en 600cc BMW R 69 S. Köpte en varvräknare av Benny Mortensen. Wiren saknades. Jag körde de trettio milen till Stockholm och KG Knutsson, där de tillverkade en wire medan jag väntade vid disken.

Någonstans längs vägen dit stod en massa motorcyklar. Jag stannade för att se vad som var på gång, en av tjejerna som var med kom över vägen fram till mig och svansade runt, en fotograf tog bilder till en tidning. Det slutade med att hon gav mig en papperslapp med namn och adress.

Poliserna i Eskilstuna är på hugget, varnades jag innan avfärd. Nu hade man inget värre otalt med lagen, fast man hade ju inga ljuddämpare eller det där förhatliga stänkskyddet som skulle sitta på bakskärmerna och som var en estetisk förolämpning. Mycket riktigt så blev jag stoppad av en mc-polis utanför Eskilstuna. Det var inget bistrare möte, han kollade körkort och skattekvitto, möjligen hade han någon synpunkt på att det lät lite. De var oftast busiga de där mc-poliserna, kanske inte jättegla om man kört åt helskotta för fort. Jag antar att de i egenskap av äldre mc-förare ville förmedla lite erfarenhet och hålla en vid liv lite längre. Efter ett sådant där möte körde man lite lugnare några dagar eller timmar eller nåt.

Jag blev kvar i Stockholm ett par dagar. Jag sov i en tom lägenhet ute i Älvsjö. Vägen

in till Stockholm då slingrade sig ändlöst genom bebyggelsen och det var inte lätt att hitta i staden heller. Som många andra från landsorten snurrade jag in mig i slussenkarusellen, fast i mitt fall med avsikt.

På vägen tillbaka mot Karlstad gick det mot kvällen. Luften blev så där vindstilla och lagom fuktig som får motorer att sjunga extra rent och färden att gå lätt. Väster om Örebro friskade jag på längs den tomma vägen. 140 var ett sådant där fartområde där en R 69 S gick särskilt rent och vibrationsfritt. Jag stannade strax öster om Lekhyttan innan skogen tätnar.

Minns precis hur det kändes, den lätta kylan i väl tunna kläder, lukten av träden, av lätt fuktig jeansjacka, lukten av varm men ändå sval sommarkväll, av varm motor, knäppet när den svalnade, den plötsliga vindstilla tystnaden efter allt dån och vindbrus. Man skymtade stjärnorna. Jag fick en känsla av att plötsligt vara vuxen, jag var ju arton och hade varvräknare. Världen och slät asfalt låg öppen framför mig. Det fanns ingen gräns för vad jag kunde göra och jag visste allt. Efterhand blev jag äldre och mer erfaren och visste inte fullt lika mycket.





*Längs vägen stod en massa cyklar och en reporter i färd med att göra ett reportage.*

Den gången kändes det som någonting jag hade uppnått. På väg in i något som jag inte riktigt förstod vad det var. Jag hade fått nya kamrater, det var motorinriktat, man fick en ny roll i en ny gemenskap. Det handlade om något större, men jag visste inte riktigt vad. Hade bara vaga bilder av det som kanske bara var en dröm.



*KMCK-medlemmar på Kungsgatan ett par år innan jag kom med. Bild: Lars Karlsson.*

Tänker ofta på det där när jag passerar där numera, när hår och år blivit gråa. Ögonblicket har fastnat. Man kan ha olika slags minnen, smak, lukt, minnen av vad folk sagt. Det finns även ett känslominne. Jag återvänder ofta till den känsla jag hade när jag stod där vid vägen den där gången. Det är som en fixstjärna i själens universum. Jag kan känslomässigt återvända dit om och när jag vill. När man gör det så är det oundvikligt att man förhåller sitt liv till vad som hände innan och efter just den tidpunkten. Minns hur jag tänkte då och hur det egentligen blev. Jag har flera sådana platser på min karta, ställen där man rastade längs olika vägar och på samma ställe varje gång. Platser för avstämning och eftertanke.

Stora vägen går inte längre på samma plats. Det är så med våra liv också, med den väg vi målmedvetet väljer att gå i fast förvisning om att det är den rätta och att den ger oss trygghet och framtid, och som säkert också var den rätta. En vacker dag finner man att den vägen finns knappast längre, inga andra färds där, skyltarna är borta, mittlinjen knappt skönjbar och färden utan mening som en regnbåge mitt i natten. Jag vet inte om jag valde rätt väg i livet, jag skulle nog ha studerat istället. Men jag har ibland varit på vägar som ingen annan har gått eller visat. Även det en lärdom.

Tillfälligheter styr våra livsöden. Ens fortsatta liv kan avgöras av vilken väg man tar runt ett gathörn, svänger i en vägkorsning eller av ett väderomslag. Adresslappen som flickan gav mig försvann. Den ligger väl någonstans i diket längs livets väg bland andra förlorade möjligheter, tappade sugår och svikna föresatser.

Man kan just undra hur livet hade gestaltat sig om jag hade haft lappen kvar och blivit utan varvräknarwire.



## Elov och hans Triumph

Elov Andersson är en av de äldre medlemmarna i HMCV. Han äger en Triumph som är i ett skick så man kunde tro att den rullats ut från fabriken i går. Det är en Trophy TR5 från 1957. Den har en 500cc motor. När modellen introducerades 1949 var den Triumphs första med cylinderblock i aluminium. Elov köpte sin cykel 1999 då han fann den vara till salu vid ett veteranrally i Gunnarskog.

Elov bodde vid Segerstad för länge sedan och skaffade en Triumph Tiger 100 1952 års modell för att ta sig till och från arbetet. Han började som mekaniker med en gång efter skolan, som brukligt var förr, på en vapenverkstad i Klara där man även utförde motorcykelreparationer. Bröderna Gjein i Karlstad köpte in BSA armécyklar från Storbritannien som lackerades och snyggades till och som behövde service sen.



Därefter kom Elov till en verkstad på Färjestad och slutligen till Husqvarna-representanten som hade sina lokaler på Drottninggatan. Det var full rusch då med motorcyklar och mopeder. När motorsågarna blev vanligare var det i början en del fabrikationsfel och en hel del garantireparationer. Vidare hade Husqvarna i sitt sortiment Utombordare, gräsklippare, hushållsmaskiner och mycket annat. Elov har varit medlem i HMCV sedan 1999, då han alltså köpte sin Triumph Trophy.